GERÇEĞİN SESİ

İngiltere'deki Türkiyeli işçilerin aylık politik gazetesi

Yazışma adresi: BCM Box 2753, London WCIN 3XX | 25 pence | Yıl: 3, Sayı: 31, Nisan 1986

- Dünyada Barış
- Türkiye'de Demokrasi
- İngiltere'de eşit haklar

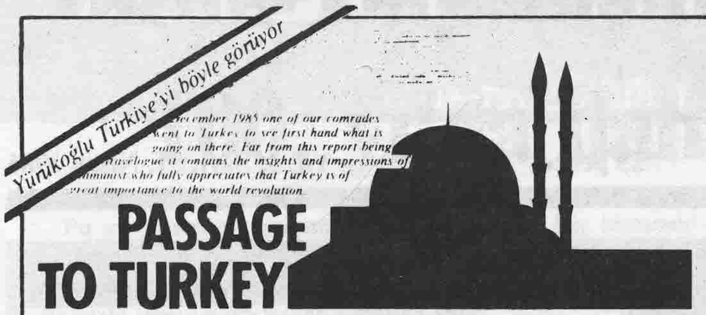
8 MART

Okuyucu Mektupları ••• Okuyucu Mektupları ••• Okuyucu Mektupları •••

Yürükoğlu İngilizce dilinde daha büyük atıyor

Gerçeğin Sesi'nin bir sayısında konu edilen Yürükçü İngiliz *"The Leninist"* gazetesini arada bir, ilginç birşeyler çıktığında alır okurum. Başlığından turuncu "Çek-Al"larına dek, biçimiyle içeriğiyle *"İşçinin Sesi"*nin hık demiş burnundan düşmüş. İngilizce oluşu dışında *"İ.Sesi"*nden önemli farkı şu; Yürükoğlu Türkçe söylemeye cesaret edemediği ölçüdeki zırvaları buradan duyuruyor.

Şubat 1986 sayısında yine Türkiye üzerine bir "Çek-Al" çıkarmışlar. Yazının başlığı *"Türkiye neden bu kadar önemli?"*. Bakıyorsunuz aslında *"Yürükoğlu neden bu kadar önemli?"* demek istiyorlar. Çünkü *"dünya işçi sınıfının karşılaştığı tüm temel taktik ve stratejik sorunlarda en yüksek teorik düzey"* ve *"en yüksek deneyim"* Yürükoğlu grupçuğundan imiş. Bu düzeyin ne olduğunu biz biliyoruz. Onlar aslında *"gazeteyi Yürükoğlu çıkarıyor. Yürükoğlu basıveriyor da ondan bu kadar önemli"* diyecekler ama diyemiyorlar.

"Çek-Al"ın arka sayfasında, ben ilk defa duyuyorum ki, "İ.Sesi"nin *"Türkiye'de yeraltında faaliyet gösteren ve şimdi herbiri merkez organını 5.000 adet basan iki parti matbaası"* varmış. *"İ.Sesi"*nin Türkçe yayınlarında böyle bir iddiaya hiç rastlamamıştım. Türkiyelilere hiç inandırıcı gelmeyeceğinden olacak, Yürükoğlu bunu İngilizce bir yayında yazıp, aç tavuk kendini darı ambarında görür misali kendi megalomanisini tatmin ediyor olmalı. Böylesi balonlar konusunda Yürükoğlu'na gereken cevabı *"İ.Sesi"*nden 1982'de ayrılan bir grup çıkardıkları broşürde hakkıyla vermişti.

Aynı "Çek-Al" da koskocaman, kapkara, acaip bir cami resmi ile Türkiye görüntülenmiş. (Fotokopisini gönderiyorum) Bunlar TKP'nin 65. yıl afişinde ön plandaki fabrikaları, savaşan yığınları görmezlikten gelip, geri plandaki İstanbul siluetinde camilerin görünmesini dillerine dolamışlardı.

Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu...

A.K.-Londra

Yaşasın 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü

Sabah kalktığımda içim içime sığmıyordu. Sanıyorum bir çok kadın benim duyduğum heyecanı duymuştur.

Hava çok güzeldi. Güneş kış ayında pırıl pırıl parlıyordu. Evde daha fazla duramayıp *Halkevi*'ne gittim. Çoktan açılmıştı. Masaların üstünde kırmızı karanfiller günün anlamını belirtiyordu.

Biraz sonra kadınlar gelmeye başladı. Gittikçe kalabalıklaşıyorduk. İçerlere sığmaz olduk. Bir bayan arkadaşımız sesleniyor: *"Arkadaşlar herkesin 8 Mart'ı kutlu olsun. Şimdi kırmızı başörtülerimizi takıp ellerimize pankartlarımızı alarak yola çıkalım."*

Erkek arkadaşlarımızın alkışlarıyla çıkıyoruz. En önce *Halkevi Kadın Merkezi*'nin ve *Kadın Dayanışma Komitesi*'nin flamaları. Arkada çocuklarımızın ellerinde kırmızı, beyaz karanfiller. Hepsi cıvıl cıvıl. İki arkadaş *"Çocuklarımızla Oturma Çalışma Hakkı İçin Analar Birleşin"* pankartını taşıyor. Kalabalık öylesine güzeldi ki duygulanmamak elde değildi.

Yol boyunca haykırıyoruz: *"Yaşasın 8 Mart!..."* Toplanma yerine geldiğimizde bir grubun arkasında erkekler yürüyüş için hazırlanıyorlar. Onları tanımak hiç zor değil. *"İ.Sesi"* grupçuğu herşeye ters baktığı gibi burda da kendilerini gösteriyorlar. Aslında hak vermemek elde değil; sayıları 20 kadını bile bulamayınca erkekleri de yürüyüşe katmaları doğal.

Her şeye rağmen benim için günün güzelliği bozulamazdı. Bozulmadı da. Yerimizi alıp 100'ü aşkın kadınla hep bir ağızdan haykırdık: Çalışma, Oturma Hakkı İçin Analar Birleşin!

Dünyada Barış!

Türkiye'de Demokrasi!

İngiltere'de Eşit Haklar!

Yaşasın 8 Mart-Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

S.ELİF-Londra

FABRİKADA 8 MART

Fabrikamızda 8 Mart Dünya Kadınlar Günü kutlandı. Fabrikadaki arkadaşlar 8 Mart'tan bir gün önce aralarında para toplayarak bir arkadaşı 8 Mart sabahı kırmızı karanfil almak için görevlendirdi. Ve sabah çay istirahatinde bir kaç arkadaş karanfilleri fabrikada bulunan İngiliz, Türkiyeli, Kıbrıslı, Afrikalı kadın arkadaşlara vererek 8 Mart Kadınlar Günü'nü kutladılar.

İ.ÇAVDAR-Londra

Yürükoğlu, kalemini kır !

İşçinin Sesi'nin "gürültüsüz" geçiştirme çabası içinde küçücük "duyuru"su ile ilan ettiği yeni bölünmeyi okuyunca daha öncekileri düşündüm.

Yanılmıyorsam Yürükoğlu "Yaşayan Sosyalizm" kitabını yazıp Sovyetler Birliği'ne, Sosyalist Sisteme karşı inançsızlığını ortaya koyduğu, dünya komünist hareketinin bir bütün olarak menşevik çizgiye kaydığını iddia ettiği sıralarda büyükçe bir grup kopmuştu. Bunlar daha sonra "sahte komünistler" broşürü ile Yürükoğlu'nun antisovyetizmini sergilemişlerdi.

Derken, Yürükoğlu rejimin faşizme dönüşmesini "faşizmin çözülüşü" biçiminde yorumlamaya başladı ve bu konudaki düşüncelerini "Faşizmin Çözülüşü" kitabında topladı. Bunun sonucunda yer alan bir yeni kopuş "Kurtuluş Yolu" grupçuğunu oluşturdu.

Yürükoğlu "ara rejim'in de bittiğini artık burjuva demokrasisine geçildiğini söyleyince geri kalanların içinde yeni bir çalkalanma başladı. Yürükoğlu durumu kontrol altına alabilmek için bu kez örgütsel konuda bir kitap çıkardı. "Örgüt ve Örgütçü". Şimdi duyuyoruz ki bir büyük grup daha ayrılmış İ.Sesi'nden...

Ben Yürükoğlu'na naçizane bir tavsiyede bulunmak istiyorum: Sen en iyisi kitap yazmaktan vazgeç, bu gidişle grupçuğun hepten tükenecek !

S. K.Londra

Göçmen işçilerin demokratik yığın örgütünü yükseltelim

Yalçın GÜN

İngiltere'de göçmen işçi hareketi son dönemde hızlı bir toparlanma, güçlenme süreci yaşamaktadır. Diyebiliriz ki, burada bir dönem varlığını hissettiren, Yürükoğlu'nun başını çektiği "İ.Sesi" grupçuğunun demokratik kitle örgütlenmesinin temel ilkelerini yadsıyan, bunun yerine "sosyalist yığın örgütlenmesi" adı altında dar grup çıkarcılığını koyan çalışma tarzının yıkıcı etkileri genel hatlarıyla aşılmış bulunmaktadır.

İngiltere'deki Türk-Kürt, Türkiyeli göçmen işçiler arasında sağlıklı, bilimsel temellere dayalı bir demokratik kitle örgütlenmesi çalışmalarının başladığı 1983 yılına dek bu alanda şöyle bir tablo ortada duruyordu: Kitlenin özgül, ekonomik ve demokratik çıkarları için çalışmaların küçümsenmesi; demokratik kitle çalışması yerine (hem de kaba bir biçimde) politik parti çalışmasının geçirilmesi; bununla bağlı olarak, örgütte farklı politik görüşlerden insanların bir araya gelmesini zorlaştırıcı, hatta olanaksızlaştırıcı bir ortamın yaratılması ... Ve tüm bunların toplam sonucu olarak ortaya çıkan; bir yanda mecburiyetler ve tesadüflerin getirdiği ve kalıcı olmayan az sayıda insan dışında, genelinde kitleden son derece kopuk, göçmen işçilerin demokratik kitle örgütü yerine, bir siyasetin "kitle örgütü"; öte yanda ise, bu olumsuz deneyim sonucu her türlü örgütlenmeye kuşku ile bakan, bir takım "özel çıkarlara alet edilme" endişesi ile kendi sorunlarının çözümü için örgütlü bir kitle mücadelesine girişmekten uzak duran geniş bir yığın....

Açıktır ki, bu tabloyu düzeltmek bir zorunluluktu ve bu da ancak bu tablonun çerçevesi dışında, onunla taban tabana zıt, tamamen farklı, yeni bir başlangıç yapmakla olanaklı olabilirdi. Nitekim böyle oldu. Şimdi, güçlü, sağlıklı bir demokratik kitle örgütlenmesi iyice ortaya çıkınca, "bölücülük" savları ortaya atanlar elbette tam olarak neyin ve kimler tarafından bölündüğünü açık ve inandırıcı bir şekilde belirtemezler. Eğer sözkonusu olan bir politik hareket ise Yürükoğlu'nun başını çektiği, Londra'daki "İ.Sesi" grupçuğu bunu 1979'da yapmıştır. Yok, kastedilen İngiltere'deki Türkiyeli göçmenlerin demokratik yığın hareketi ise 1979-1983 arası dönemde bunun var olmadığı (en genel hatlarıyla aktardığımız yukarıdaki tablodan da görülebileceği gibi) herkes tarafından somut olarak bilinmektedir. Dolayısıyla, söz konusu olan (hiç abartma olmaksızın) İngiltere'deki Türkiyeli göçmenlerin demokratik yığın hareketinin bölünmesi hiç değil, tersine onun toparlanması, örgütlenmesi, bizzat yaratılması ya da yeniden doğuşudur.

Bugün İngiltere'de işçiler gerçek demokratik kitle örgütleri olarak Halkevi'ni görüyorlar. Daha katedilmesi gereken bir hayli yol olmakla birlikte Halkevi'nin kısa bir süre içerisinde 500'e yaklaşan bir üye gücüne ulaşması bunun göstergesidir. Şimdiye dek sağlanan ve daha öte gelişmenin kaynağı ise sır değildir. Bunlar evrensel olarak geçerliliği sınanmış, bilimsel temellere dayalı, demokratik kitle örgütlenmesi ilkeleridir: Kitlenin özgül ekonomik, demokratik çıkarları için özverili çalışmayı temel almak; demokratik kitle örgütü içerisinde ırk, dil, din, mezhep, milliyet, cinsiyet, felsefi görüş yada politik konum farklılıklarına bakmaksızın tüm emekçilerin, ülkemizden gelen tüm göçmen işçilerin, öğrencilerin demokratik bir platformda birliğini güvence altına almak ve böylesi bir birliği zorlaştırıcı, olanaksızlaştırıcı uygulama, davranış ve eğilimlere karşı durmak (ve bu cümleden olarak, politik çalışmalar ile demokratik kitle çalışması asla karıştırmamak ve karıştırtmamak, bunlar arasında ayrım, uyum ve dengeyi titizlikle gözetmek)...

Halkevi işte bu en temel ilkeler üzerinde gelişip, güçlendi ve güçleniyor. Bunun yaşama geçirilmesinin odağında bugün Halkevi'nin girişimiyle başlatılan Göçmen Hakları Kampanyası bulunuyor. Kampanyanın üç temel hedefinden özellikle biri; sınır dışı edilmelere çözüm getirecek, tüm göçmen işçilere oturma ve çalışma hakkı sağlayacak, "Kaçak" İşçilere Af istemi geniş bir kitlenin en yakıcı sorunlarına yanıt getirmekte, büyük ilgi toplamaktadır. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Türkiyeli göçmen kadınlar Halkevi Kadın Merkezi öncülüğünde işyerlerinden, mutfaklardan meydanlara çıkıp, en başta bu istemi vergüçleriyle haykırdılar. 26 Nisan'

Devamı 7. sayfada

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar G

Halkevi Kadın Merkezi 8 Mart'a yoğun çalışmalarla hazırlandı. Hazırlık süreci içinde Türkiyeli kadınlara 8 Mart'ın ne olduğunu, önemini, bu 8 Mart'ta yükseltmemiz gereken belgileri anlattı. Pek çok kadın, kız folklor, tiyatro, el-işi sergisi gibi çalışmalarda aktif görev aldı. İşte bu nedenle pek çoğu ilk kez kutlamalarına rağmen tüm çalışmalarda bilinçli ve aktif yer aldı. Hackney Belediyesi'nce düzenlenen yürüyüş boyunca 100'ü aşkın Halkevi üyesi kadın *"Dünyada Barış, Türkiye'de Demokrasi, İngiltere'de Eşit Haklar"* diye haykırdılar.

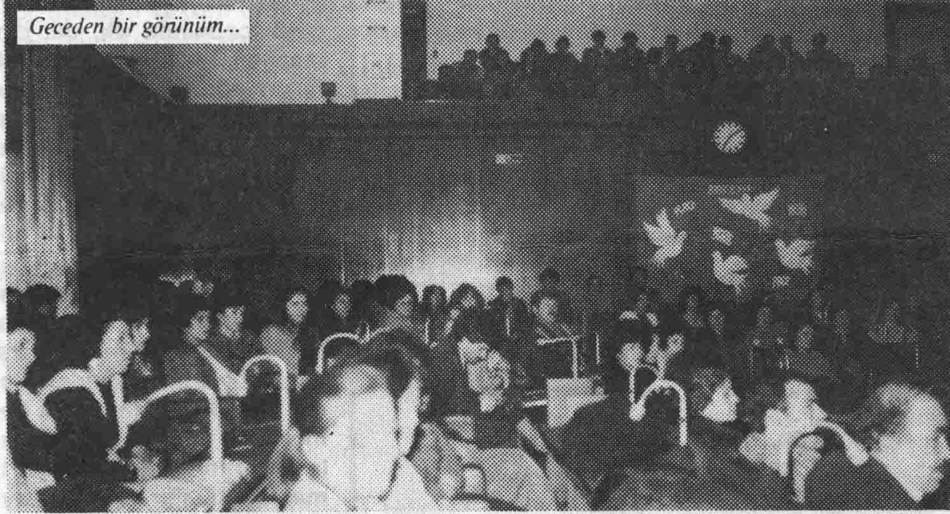
Çünkü onlar biliyorlardı ki dünyada kalıcı bir barış sağlanmadan kadınlara eşitlik, çocuklarına mutlu bir gelecek sağlanması olanaksızdır. Onlar biliyorlardı ki ülkelerinde halk düşmanı faşist bir rejim vardı. Türkiye tarihinde hiç bugün olduğu kadar insan zindanlara atılmamıştı. Bir çok genç kız,

Hackney Belediyesi'nin düzenlediği yürüyüşe Türkiyeli kadınlar Halkevi Kadın Merkezi ve Türkiye'de Kadın Hakları için Dayanışma Komitesi'nin flamaları altında yığınsal olarak katıldılar.

kadın, çocuk kocasından ayrı, babalarından ayrı kalmamış, işkencelerden geçirilmemiş, aç, sefil kalmamıştı. Anaların yüreği darağacında sallanacak fidan gibi çocuklarının acısıyla yanmamıştı. Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışmayı daha bir yükseltmek gerekiyordu. Bu 8 Mart'ta bunun için Türkiyeli göçmen kadınlar *"Genel Politik Af"* belgisini yükselttiler. Onlar el kapılarına 12 Eylül'den bu yana rejimin politik ve ekonomik baskısı sonucu daha bir yoğun gelmişlerdi. Pek çoğu çocuklarını meklette bırakmıştı. Yine pek çoğu oturma ve çalışma hakkına sahip değildi. Bir yandan yoğun çalışma, bir yandan evlat hasreti yüreklerini yakıyor, her an yakalanma korkusu, polis tedirginliği içinde yaşıyorlardı. Bu nedenle onlar bu 8 Mart'ta Halkevi'nin başlattığı Göçmen Hakları Kampanyası'na omuz verdiler. Yürüyüş boyunca en gür sesleriyle *"Kaçak" İşçilere Af; Oturma-Çalışma Hakkı* belgisini haykırdılar.

Türkiyeli göçmen kadınlar yürüyüş kortejinin en görkemli, en disiplinli, en yığınsal grubu idi. Başlarında karanfilli kırmızı çatkıları, önlerinde folklor kıyafeti ile çocukları, coşku ve umut doluydular. Dünyanın dört bir yanında barış, eşitlik ve ilerleme uğruna savaşım veren milyonlarca kadınla birleştiler.

9 Mart'ta düzenlenen geceye de aynı çoşku içinde katıldılar. Kendi hazırladıkları yemekleri diğer uluslardan katılan konuklara, Türkiyeli göçmen işçilere sundular. El emeği işlemelerini sergilediler. Günlerdir özenle hazırladıkları tiyatroyu sergilediler, türküler söylediler, şiirler okudular, halk oyunlarından örnekler sundular. Gecede Halkevi Kadın Merkezi ve Türkiye'de Kadın Hakları için Dayanışma Komitesi adı-

Geceden bir görünüm...

***Halkevi üyesi kadınlar gerek nitel, gerekse nicel olarak yürüyüşün en büyük kortejini oluşturdular**

...Günü Londra'da coşku ile kutlandı

na Fergül Özgüven'in yanısıra, Belediye Meclisi Üyesi Anne Cameron, İngiltere Ulusal Kadınlar Birliği Genel Sekreteri Elsie Waatson, Kıbrıs, İran kadın örgütleri temsilcileri konuşmalar yaparak Türkiye kadın hareketi ve İngiltere'deki göçmen kadınlarla dayanışmalarını dile getirdiler.

Gecede, Türkiyeli tüm tutsaklı kadınlar adına Türkiye kadın hareketinin simgesi, barış savaşçısı Reha İsvan'a, göçmen kadınlar adına İKD Genel Başkanı Beria Onger'e dayanışma mesajları gönderildi.

15 Mart'ta yine Hackney Belediyesi tarafından düzenlenen ve ABD KP MK üyesi ve ırkçılığa karşı savaşımın dünyaca ünlü liderlerinden Angela Davis'in katıldığı Konferansta Türkiyeli kadınlar adına İKD temsilcisi bir konuşma yaptı.

Bu yıl 8 Mart göçmen kadınlar için bir hafta boyu süren coşkulu eylem ve kutlamalarla dolu olarak geçti.

Tiyatro gösterisinden...

Göçmen Kadınlar Korosu

R. YÜRÜKOĞLU' NUN İLKESİZ POLİTİKASI MEYVELERİNİ VERMEYE DEVAM EDİYOR

İ.Sesi'nin 24 Şubat 1986 tarihli 300. sayısında köşeye sıkıştırılmış bir "duyuru" var. Birlikte okuyalım:

"Partimizde Kasım 1985'ten bu yana gizlice örgütlenmekte olan oportünist bir klik hareketi ortaya çıkartılmıştır. Parti organlarında bir kez olsun grörüşlerini dile getirmeden bu yola sapanlar, Lenin'in parti teorisine karşı çıkmakta, demokratik merkeziyetçi parti fikrini reddetmekte ve *'parti içinde aktif yığın demokrasisi' istemektedirler.* Partinin program ve tüzüğüne, kongre kararlarına ve Marksizm-Leninizme ters bu görüş ve eylemin sahiplerinin yeri, "geçici yol arkadaşları" ile "Kurtuluş Yolu" oportünizminin yanıdır. Bu nedenle iki kişi Merkez Komitesi ve parti üyeliğinden, ve partinin temel görüşleriyle uyuşmadıklarını söyleyerek ikisi istifa eden dört kişi de parti üyeliğinden oybirliği ile çıkartılmışlardır." (İ.Sesi sayı 300)

İnsan bunları okuyunca gülümsemeden edemiyor. Daha geçen yıl, İ.Sesi'nden bir grup ayrıldığında R.Y. "İ.Sesi'nde kriz olamaz" diye yazmıştı. O dönemde ayrılanlardan, R.Y.'nun örgüt içinde ne denli "kişiye dayalı" entrikacı politika yaptığını öğrenmiştik. İ.Sesi'nden her ayrılan grubun, kişinin aynı şeyi dile getirmesi rastlantı mı dersiniz? Neden hepsi, R.Y.'nun despotizminden yakınıyor? Ayrılanların iyiliği, kötülüğü bir yana, biz ilkesel bir anlayış üzerinde durmaya çalışalım.

Yürükoğlu'nun örgüt anlayışını belirleyen Leninci parti ilkeleri elbette değildir. Tıpkı politik çizgisindeki gelgitler, zikzaglar gibi örgüt ilkeleri konusunda işine geldiğince fetva veriyor.

Partiye karşı fraksiyon oluşturup başkaldırırken fraksiyonlara, aktif yığın demokrasisine yer veren parti anlayışını savunan kendisi idi. Lenin'in bolşevik bir partinin oluşma sürecinde ortaya çıkan Bolşevik-Menşevik olgusu ile ilgili sözlerini Yeni Tip Parti'de olması gereken gibi göstererek bunu teori katına yükselten, kadrolara bu yanlış bilinci aşılayan Yürükoğlu değil miydi?

Evet ama, bu, kendi fraksiyonculuğuna teorik kılıf geçirmek içindi. Özellikle "cennet adası"nın hamurunda değilde ülkedeki sınıf savaşının sıcaklığı içinde yoğrulmuş kadrolar Londra'ya geldikten, gerçek Yürükoğlu'nu ve "örgüt"ünü tanıdıktan sonra kopmalar başlayınca gelsin merkeziyetçilik.

Örneğin, aynı sayıda yayınlanan "Örgüt konusunda sekiz soru" yazısında şöyle yazmış Yürükoğlu:

"Dikkat ederseniz *"tüm sapık görüşler merkeziyetçiliğe saldırarak, bürokrasinin kötülüklerini, demokrasinin iyiliklerini sayarak işe başlarlar.* Çünkü bu, insanların kafasını karıştırmada, en kolay yoldur. Biz kısa erimli geçici başarıları istemiyoruz. Bir iki rastlantısal başarıyı en kalın kafalı insanın bile kazanabileceğini biliyoruz. Uzun erimli başarı ise yalnızca ve yalnızca Marksizmin doğrularına yapışmak ve onda inat etmekle kazanılır. Onun için, kafamızda demokrasi, merkeziyetçilik, bürokrasi ilişkileri yerli yerine otursun ki burjuva zehirine örgütümüzü kapatalım."

Evet R.Yürükoğlu, siz de "merkeziyetçiliğe saldırarak, bürokrasinin kötülüklerini sayarak" işe başlamıştınız 1979'da. O dönemde "demokratik-merkeziyetçilik", "Açık-tartışma" konusunda savunduğunuz yanlış görüşleri, bugün insanlar size hatırlattıklarında, onların kendileri için uygulanmasını istediklerinde, hiddete kapılıp "örgüt konusunda" sayfalar dolusu yazı üretiyorsunuz! Yoksa artık İ.Sesi'nin yayınlarından çıkan Cemil Silahtar'ın "Parti Disiplini" kitabında yazılan görüşleri savunmuyor musunuz? O kitapta:

"Merkez organı, komünistlerin özgürce görüşlerini yazabilecekleri, birbirleriyle açık, yoldaşça polemiklere girebilecekleri bir yayın organı olmalıdır." (Agy sy: 53) "Görülüyor ki, komünistler yayın organlarında yoldaşların görüşlerine yer vermeli, yayınlar bir tartışma platformu olmalıdır. Değişik görüşler yayınlara canlılık getirecektir." (Agy sy: 54) deniyor. Siz bu yazdıklarınızı uyguluyor musunuz? Hangi ayrılan gruba, kişilere ya da ayrılmayan ama aynı görüşteki insanlara "İşçinin Sesi"nde yer verdiniz? Bu görüşlerinizi değiştirdiyseniz nerede özeleştiri yaptınız?

Aslında tüm bunlar Yürükoğlu'nun derin çıkmazının sergilenmesinden başka bir şey değildir. Şimdi onun için tek amaç vardır: 'burjuva demokrasisi' dediği bugünkü ortamın legalitesi içinde burjuvaziden sol-hatta 'komünist'- örgüt olarak kabul görmek (Tercüman'ın çabası da bu yöndedir), buna gidişte yalnızca matbaası ve H.Erdal ile değil de, küçük de olsa bir "grup" olarak kalabilmek.

Kuşkusuz, devrim konusuna asgari ciddiyetle yaklaşan bir kimse Yürükoğlu'nun ardarda gelen keskin virajlarını kabullenemez. (Ona göre bu, örgütün hızlı yol alması oluyor !) "Nereye gidiyoruz, bu nasıl politika, bu ne biçim örgüt?" demeye kalkanlar olunca 'demokrasi' bitiyor, 'merkeziyetçilik' başlıyor !

İşçinin Sesi'nden kopmalara bakıldığında bu açıkça görülüyor. Her kopuşun özünde Yürükoğlu'nun yeni bir orijinalitesinin özellikle Türkiye'deki savaşımda örgütlü yer almış kadrolarca reddedilişi ve bu kadroların "fraksiyon" oluşturmakla suçlanıp dışlanışı vardır.

Bu sürecin de sonuna yaklaşılıyor, çünkü geriye kala kala Yürükoğlu'nun çıkar ortaklığından başka bir şey kalmıyor.

1 MAYIS YIĞIN BAĞLARININ YENİ BİR GÖSTERGESİ OLACAK

Örgütsel olarak yok olma noktasına yönelen, yığın bağlarını tümüyle yitiren Yürükoğlu içi boş yayın kampanyasıyla görüntüyü kurtarmaya çalışıyor.

1 Mayıs öncesinde gittikçe küçülen gurupçuğunu ayakta tutabilmek için yapay bir afiş kampanyasına girişti. Bol paralı Yürükoğlu, 1 Mayıs'ta gerek nicel gerekse nitel olarak ezileceğini anlayınca işi reklama döktü. Bu reklam kampanyasına rağmen, İngiltere'deki göçmen işçilerin 1 Mayıs'ta kendi gurupcuğuyla değil gerçek örgütleriyle yürüyeceğini Yürükoğlu da gayet i yi biliyor. Onun amacı Londra'daki 1 Mayıs'ı görmeyecekleri yanıltmaktır. Tabii ki bunu ancak e ylem öncesi yapabiliyor. Eylemden sonra ses yok.

8 Mart'ta böyle oldu. "İ. Sesi" nin afişiyle, kapağıyla yazılarıyla yürüttüğü "propaganda" ya bakanlar ise eyleme geldiğinde ne yapıldığını görmek için boşuna beklediler. Duyurulan yürüyüşlerden, gecelerden konferanslardan hiç haber yok.

Kuşkuşuz 1 Mayıs'ta da böyle olacak. Büyük bir coşku ve heyecanla 1 Mayıs'a hazırlanan Türkiyeli göçmen işçiler, yığınlardan kopuk "İ. Sesi" grupçuğuna rağmen işçilerin birliğinin gerçekleşme yolunda olduğunu daha güçlü bir biçimde göstereceklerdir.

300. sayıda 300. provokasyon, 300. pişkinlik

*"İ.Sesi"*nin 24 Şubat 1984 tarihli 300. sayısında ibret verici bir yazı var. Başlığı *"300. sayıda 300. provokasyon-İşçinin Sesi yükseldikçe provokasyon alçalıyor."* Konu ise, birisinin en önde gelen kişilerden olduğu *"İ.Sesi"* grupçuğundan üç kişinin telefon kumbarası soyarken yakalanıp, mahkemeye çıktıkları, 2'sinin tutuklandığı haberleri.

Bu haber ilk defa *"Private Eye"* isimli bir İngiliz dergisinde çıkmış, *Gerçeğin Sesi'*nin Ocak 1986 sayısındaki okuyucu mektuplarından birinde *"İngiltere'de yayınlanan bir dedikodu dergisinin yazdıkları doğru ise... İnanılır gibi değil, ama 'İ.Sesi' grupçuğunu tanıyanlar için-böyle birşey yapmışlarsa- çok büyük sürpriz de değil."* ibareleri arasında aktarılmış, ardından da *"Tercüman"* gazetesi bilinen anti-TKP kurnazlığı ile haberi *"TKP lideri hırsızlık yaparken yakalandı"* başlığı altında, çarpıtarak vermişti.

*"İ.Sesi"*nin sözkonusu yazısında *"en düzeysiz", "en çirkin", "hayal gücü geniş bazı çevreler", "çirkin, iğrenç yöntemler"* gibi sözler ardarda sıralanmış ta nedense böylesi bir olayın gerçekleşip, gerçekleşmediği kesin bir dille açıklanmamış. Bundan kurnazca kaçınılmış. *"Menşevikler"* diye *Gerçeğin Sesi*'ni hedef alıp, *"hep siyasal savaşım yolundan bilimsel anlamıyla (başka ne anlamıyla olabilirdi ki!) siyaset dışı olan karalama, sahtekarlık yoluna kaydılar. Bu İşçinin Sesi'nin ideolojik siyasal görüşlerinin ne denli çarpıcı bir doğruluk taşıdığını gösteriyor"* diye yazabiliyorlar.

Bir kimsenin ideolojik-siyasal görüşlerinin doğruluğunun böylesine kolay bir biçimde kanıtlanışına daha tanık olmamıştık doğrusu. *"İ.Sesi"*nin, Yürükoğlu'nun görüşlerinin en başlıcalarının baştan beri *Gerçeğin Sesi* tarafından bilimsel olarak nasıl tek tek paçavraya çevrildiği ortadadır.

Siyaset dışı konulara gelince. Yürükoğlu'na tekrar soruyoruz: *"Private Eye"* dergisinde yayınlanmış olan haber gerçek mi, değil mi? Eğer doğru ise, *sen ne hakla sol bir siyaset adına ortaya çıkıp, siyaset dışı yollarda insanları kullanırsın? Ne hakla bu tür düzeysiz, çirkin, iğrenç işlerle gericiliğe sol harekete, TKP'ye kara çalmak için malzeme sağlarsın?* LIB'te "bunu yaptınız mı?" diye soranları kenara çekip azarlayın, sonra da pişkinlikle bunun tüm sol harekete mal edilmesini önlemeye, bu tür basitliklerin mahkum edilmesine, son bulmasına çalışanlara küfredin... Yakalandığı söylenenlerden birisi de daha önce *Halkevi*'ne ajan olarak sızdırılmak istenmişti. 1 Mayıs'ta korteje sızdığını sanmıştı... Yazılı muhbirlik, adi hırsızlık, farklı görüşten olanları ölümle tehdit, dedikoduculuk, protesto gösterilerine ve yürüyüşlere katılanların filmlerini yüzsüzce çekmek, demokratik örgütlere ajan, muhbir sızdırmaya çalışmak... *Bütün bunlar ve benzeri mafya-tipi yöntemler düzeysiz, çirkin, iğrenç değil de bunları sergilemek, bunu yapanları suçlamak "düzeysiz, çirkin, iğrenç" öyle mi?* Daha önce çok sorduk, belgeler yayınladık hiç yanıt alamadık. Yine de yukardaki sorumuza yanıtınızı bekliyoruz.

Göçmen İşçilerin Demokratik Yığın Örgütünü Yükseltelim

Başı sayfa 3'de

da yapılacak olan Göçmen Hakları Gecesi **bu kampanyanın gelişiminde bir sıçrama olacaktır. Bundan 100 yıl önce Amerikan işçilerinin 8 saatlik işgünü istemiyle sokaklara dökülmelerinden bu yana İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Savaşım ve Dayanışma Günü olarak kutlanan 1 Mayıs'ta da İngiltere'deki Türkiyeli göçmen işçiler yığınsal olarak "Kaçak" İşçilere Af-Oturma ve Çalışma Hakkı istemlerini daha bir yükselteceklerdir.**

İngiltere'deki Türkiyeli göçmenlerin demokratik yığın hareketinin ve örgütlenmesinin önümüzdeki dönemde (tek olmamakla birlikte) esas olarak Göçmen Hakları Kampanyası **temelinde dolu dizgin gelişme perspektifi taşıdığı açıktır. Dost da, düşman da bunun farkındadır. Dostların desteği, düşmanların köstekleme girişimleri en çok bu noktada kendini gösteriyor, gösterecektir. Özal'ın İngiltere ziyareti öncesinde,** "İ.Sesi" **grupçuğunun kimseyi temsil etmediği artık ortaya çıkan örgütü LIB'in dağıttığı bir bildiride, önsayfada** "Londra'da çalışan işçiler olarak bizlerin T.Özal'la konuşmak istediğimiz sorunlar vardır. İngiltere'de çalışmaktan ve yaşamaktan kaynaklanan sorunlarımız vardır. Bu sorunları tartışmak üzere bir toplantı düzenledik. Toplantıya T.Özal davetlidir." **denirken, arka sayfada** "bazıları da 'Özal Türkiye'de Af ve Kaçak İşçi Affı'nı konuşmaya geliyor, gösteriye katılmayın' yollu söylentiler yayıyor." **diye, gerçeklerle taban tabana ters bir söylenti yayılmaya çalışılması ilginçtir. Herkes biliyor ki,** Halkevi **üyeleri ve** Sol Birlik **destekçileri Özal'ın İngiltere'ye Türkiye'de demokrasi olduğunu (Yürükoğlu ve** "İ.Sesi" **grupçuğu bu konuda Özal'la hem fikir) ve İngiliz sermayesinin Türkiye halkını nasıl sömürebileceğini konuşmaya geldiğini, onu (**"İ.Sesi" gibi "gel birliktesorunlarımızı konuşalım" **diye davet etmek değil) en sert biçimde gösterilerle protesto etmek gerektiğini söylediler. Ve bunu örnek bir biçimde gerçekleştirdiler. "Kaçak" işçi Affı'nın ise Özal'la, Thatcher'la, görüşmelerle değil, göçmen işçi yığınının aktif ve örgütlü mücadelesiyle gerçekleşebileceği açıktır. "Kaçak" işçilere Af istemine ve bu uğurdaki çalışmalara yönelik kara çalma ve engelleme çabalarına bir örnek te, sırf bu istem üzerinde kafa karışıklığı yaratmak ve onun etkisini zayıflatmak için atılan** "Hiç bir işçi kaçak değildir" **sloganı. Ne var ki, bir felsefi doğruyu yinelemek, İngiltere'de bulunan ve oturma-çalışma izni olmayan geniş bir işçi kitlesini "Kaçak" olarak tanıyıp tanımama (ki bizzat işçiler arasında yaygın kullanılan bu kavramı biz tanımadığımız için tırnak içinde yazıyoruz) bu işçilerin hiç bir sorununu çözmüyor. Biz felsefe öğrencilerinin tartışma kulübünden değil, Türkiyeli göçmen işçilerin demokratik yığın örgütlenmesinden yığın hareketinin yükseltilmesinden bahsediyoruz. Böylesi çocuksu argümanlara gülüp geçen işçiler vargüçle "Kaçak" İşçilere Af diye, Oturma ve Çalışma Hakkı diye haykırıyorlar.**

İngiltere'deki Türkiyeli göçmen işçilerin demokratik yığın hareketi İngiliz ve diğer göçmen topluluklarının ilerici-demokratik güçlerinin, dostların desteğini arttırarak, ve her soydan ve boydan düşmanların köstekleme girişimlerini boşa çıkararak yükselecektir. Her türlü ikincil ayrılıkları bir yana bırakıp, tüm göçmen işçilerin, emekçilerin yığınsal, demokratik birliğini ve örgütlülüğünü güçlendirerek yükselecektir. Bugün kenarda duranları, ikircimlileri, kuşkuları, herkesi aktif savaşıma çekerek yükselecektir... Yükselecek ve mutlaka başarıya ulaşacaktır. Bu konuda hepimizi daha aktif, daha özverili çalışmalar bekliyor.

Haydi 26 Nisan Göçmen Hakları Gecesi'ne!
Haydi 1 Mayıs'a!
Haydi görev başına!

Birlik-Dayanışma- Savaşım bayrağı 100. yılda daha da yükseliyor

Bu yıl Amerikan işçi sınıfının 8 saatlik çalışma gününün tanınması için ülke çapında greve gidişinin 100. yıldönümü. 1886 yılındaki grev ve gösteriler Amerika sınırlarının dışına çıkıyor, tüm dünya işçileri tarafından benimsenerek sahip çıkılıyordu. 1889 yılında yapılan *1. Enternasyonal*'in kongresinde işçi hareketinin nihai amacının sosyalizm olduğu söylenirken, *1 Mayıs* gününün *Dünya İşçilerinin Birlik, Dayanışma ve Savaşım Günü* olmasına karar veriliyordu.

O tarihten itibaren her yılın *1 Mayıs*'ı büyük coşku ve heyecanla kutlana gelmiştir. Sömürü ve kâr düzenine karşı verilen mücadelede işçi ve emekçiler yeni deneyimler kazanmıştır. Elde edilen deneyim ve kazanımlar *1 Mayıs*'lara yeni bir dinamizm ve öz kazandırmıştır.

Günümüzde *1 Mayıs* tüm ülke emekçilerinin sömürüsüz, baskısız ve savaşsız bir dünya için, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme, sosyalizm ve komünizm mücadelelerinin ayrılmaz bir parçasıdır.

1 Mayıs tüm ülkelerdeki işçilerin, emekçilerin, köylülerin, gençlerin, aydınların birlik, dayanışma ve savaşım bayrağını daha yükseklere çıkardığı gündür.

Türkiye işçi sınıfı tarihinde *1 Mayıs*'lar somut dönemin politik özelliğini, savaşım biçimlerini, belgileriyle, kutlanışıyla yansıtmıştır. Kimisi ulusal kurtuluş savaşında birleşmenin, kimisi faşist teröre karşı direnmenin, kimisi de emperyalist sömürüye, baskıya vurmanın ifadesi olmuş, dönemin savaşım perspektiflerini ve bunu çözecek güçleri ortaya sürmüştür.

1 Mayıs'ın 100. yılında, ülkemizdeki gelişmeler toplumsal mücadeleye açıkça ağırlığını koyan işçi sınıfına, tüm emekçilere yeni olanaklar getirmektedir. Bugün işçi sınıfı ve emekçiler 12 Eylül darbesiyle ülkenin ekonomik, politik, düşünsel, kültürel alanlardaki geriye götürülüşünü burjuvazinin hiç bir kanadının çözemiyeceğini daha net görmeye başlamıştır.

ABD uyduluğuna son vermek, faşist diktatörlüğü alaşağı etmek, SİA antlaşmasının imzalanmasını önlemek. "Yıldızlar Savaşı" projesine katılımı önlemek, Kürt halkı üzerindeki baskı ve teröre son vermek, demokrasiyi kurmak için tüm demokrasi güçlerinin birliği ve aktif direnişi zorunludur.

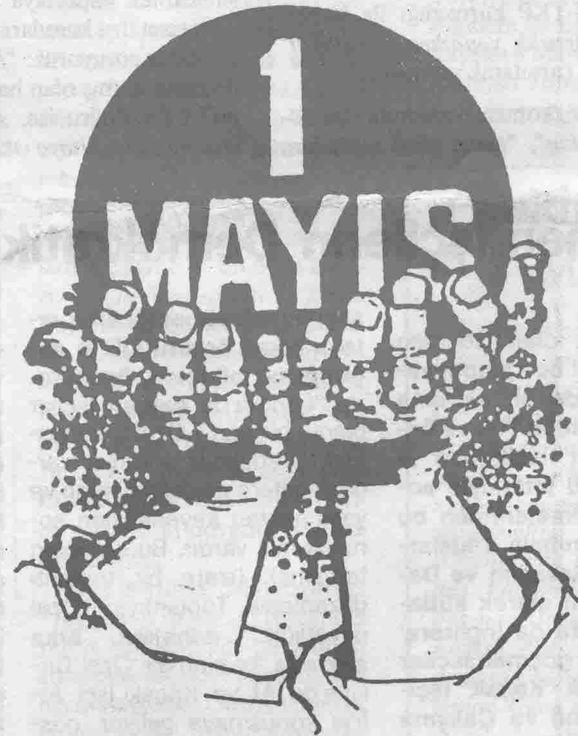
Sol Birlik halkın düşmanlarına karşı böylesi bir birleşmenin olanaklı olduğunu göstermiştir.

Hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki 100. yılda Türkiye işçi sınıfı, emekçiler *1 Mayıs* geleneğini yaşatacaktır.

Batı Avrupa ülkelerinde *1 Mayıs* geleneği meydanlarda yaşatılıyor. Türkiyeli politik göçmenler, işçiler, emekçiler, gençler bulundukları ülkenin işçi ve emekçileriyle savaş tehlikesine, işsizliğe karşı omuz omuza savaşıyor, birlikte meydanlara çıkıyor. Batı Avrupa demokrasi güçleriyle Türkiye demokrasi güçlerini yakınlaştırıyor. Işçi sınıfının ululararası dayanışmasının örneklerini veriyor.

Biz İngiltere'de bulunan Türkiyeli işçiler, emekçiler dışa bağımlı kapitalizmin bir sonucu olarak ülkemizde çalışma olanaklarını bulamadık. Ailelerimizden, çocuklarımızdan uzakta, her türlü sosyal hak ve güvenceden yoksun olarak çalıştığımız, azgınca sömürüldüğümüz yetmiyormuş gibi her an sınırdışı edilme korkusunu taşıyoruz.

İngiltere'ye yıllar önce "permi"li olarak gelmiş birçok göçmen işçi çocuklarını yanlarına getirememektedir. Anne ve babalarına kimi zaman ziyaret izni bile verilmemektedir.

Türkiye'den lisan kurslarına ve diğer okullara gelen öğrenciler, AET ülkelerinden gelen öğrencilere oranla çok daha yüksek öğrenim harcı ödüyorlar, ayrımlı bir politika uygulanıyor.

Ve yabancı bir ülkede yaşamaktan kaynaklanan daha bir çok sorunlarımız var. Bu sorunlarımızın bir ölçüde çözümü için *Göçmen Hakları Kampanyası* daha şimdiden Türkiyeliler ve Ingiltere demokrasi güçleri arasında geniş destek buldu. Bugünkü gücümüz bu sorunların çözümü için elbette yetmeyecektir. Birliğimizi, kararlılığımızı daha da arttırmak zorundayız.

1 Mayıs'ın 100. yılında İngiltere'li sınıf kardeşlerimizle birlikte alanları doldurarak. işçi sınıfının enternasyonalist dayanışmasını göstermek, faşist diktatörlüğe karşı savaşan ülkemizdeki işçi ve emekçilere omuz vermek görev ve sorumluluğuyla karşı karşıyayız.

100. yılda işçi sınıfının uluslararası belgilerin, ülkemizin somut koşullarından kaynaklanan belgileri gür sesimizle haykıracağız.

Gücümüzü, nicel ve nitel olarak vardığımız aşamayı, dosta düşmana göstermek için görev başına.

HAYDİ 1 MAYIS 86'YA!